

Kraków, 12.09.2022 r.

Dr hab. Anna Doś,
Katedra Finansów Przedsiębiorstw i Ubezpieczeń Gospodarczych
Wydział Finansów
Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

RECENZJA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

mgr. Jana Pysia

pt. "The impact of fiscal and non-fiscal costs on the application of resolution tools
under Bank Resolution Framework in the European Union"

napisanej pod kierunkiem naukowym

prof. dr hab. Ewy Miklaszewskiej

przygotowana na potrzeby przeprowadzenia czynności w przewodzie doktorskim
przez Radę Dyscypliny Ekonomia i Finanse Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie

1. Uwagi wstępne

Podstawą niniejszej recenzji jest pismo prof. dr. hab. Stanisława Popka, Dyrektora Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie z dnia 18 lipca 2022 roku. Przedstawiona do recenzji rozprawa doktorska pana mgr. Jana Pysia została napisana na Wydziale Finansów i Prawa Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. Promotorem rozprawy doktorskiej jest prof. dr hab. Ewa Miklaszewska a promotorem pomocniczym dr Michał Boda. Zgodnie z art. 187. ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85) w niniejszej recenzji rozprawy doktorskiej ocenie poddano:

- a. stopień oryginalności problemu naukowego sformułowanego przez Kandydata,
- b. ogólną wiedzę teoretyczną Kandydata w dyscyplinie naukowej ekonomia i finanse,
- c. umiejętność samodzielnego prowadzenia przez Kandydata pracy naukowej,

Ocenie merytorycznej poddano zwłaszcza sformułowanie problemu badawczego i hipotez badawczych, dobór i zastosowanie metod badawczych, uzyskane rezultaty i ich znaczenie dla nauki i praktyki, sformułowanie i prezentację wniosków, jak również prawidłowość układu pracy i jej strukturę. Ocenie podlegała także poprawność formalna pracy.

Problem badawczy, cele, hipotezy i metody badawcze

Podczas globalnego kryzysu finansowego rządy Stanów Zjednoczonych Ameryki i państw europejskich uciekały się do angażowania zasobów publicznych, aby zapobiec destabilizacji sektora finansowego i gospodarki na skutek upadłości w sektorze bankowym. Strategia ta była bardzo kosztowna i ożywiła debatę na temat alokacji strat generowanych przez banki w całym systemie społeczno-gospodarczym oraz na temat znaczenia hazardu moralnego w działaniach instytucji finansowych. Z tej przyczyny Unia Europejska i państwa członkowskie rozpoczęły gruntowną przebudowę systemu regulacji dotyczących upadłości w sektorze bankowym z zamiarem zapewnienia, że straty generowane w systemie bankowym będą ponosić akcjonariusze i wierzyciele, a nie podatnicy czy pozostali interesariusze systemu bankowego. Literatura naukowa z tego zakresu jest wielokierunkowa i obejmuje kwestię symulacji skutków zastosowania różnych instrumentów uporządkowanej upadłości oraz różnych stopni pomocy ze strony państwa, a także badania empiryczne dotyczące efektów nowych regulacji dla sektora bankowego (np. kosztu kapitału) oraz studia przypadków dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. W ten szeroki nurt wielokierunkowo wpisuje się oceniana praca.

Doktorant podejmuje problem oceny efektywności nowych rozwiązań regulacyjnych obowiązujących w Unii Europejskiej w kontekście zróżnicowanej wielkości banków i zróżnicowanej istotności systemowej banków (cel główny pracy). W ten sposób przyjmuje jak najbardziej właściwe podejście do problemu restrukturyzacji – skupione na kosztach zarówno fiskalnych, jak i нефiskalnych i uwzględniające kluczowe parametry różnicujące skalę tych dwóch kategorii kosztów. Problem badawczy został zatem wybrany właściwie. Jest przy tym szczególnie aktualny i interesujący. Jego istotne znaczenie społeczne wynika z tego, że podjęte w procesie restrukturyzacji działania mają możliwie nieodwracalny wpływ na ostateczną alokację strat w systemie społeczno-gospodarczym. Dotyczy zatem poważnej kwestii sprawiedliwości społecznej, co dodatkowo podkreśla trafność doboru problemu. Podjęty temat posiada również istotne znaczenie praktyczne z punktu widzenia projektowania i ewaluacji ram regulacyjnych absorpcji strat generowanych w sektorze bankowym. Należy docenić wysiłek doktoranta włożony w pozyskanie trudno dostępnych i nowych danych wykorzystanych do zbadania podjętego problemu. Problem badawczy rozprawy jednoznacznie wpisuje się w dyscyplinę naukową: ekonomia i finanse.

Tytuł rozprawy w niepełnym jednak stopniu odpowiada zawartej w niej treści. Sugeruje bowiem, że Doktorant skupiać się będzie na wpływie kosztów fiskalnych i pozafiskalnych na wybór instrumentów przymusowej restrukturyzacji, a zatem na problemie rozeznania skali kosztów związanych z zastosowaniem dostępnych alternatywnych instrumentów restrukturyzacji, a następnie na wielokryterialnych decyzjach, które muszą zostać na tej podstawie podjęte w systemie nadzoru. Badania empiryczne, które stanowią większą część pracy, ukierunkowane są jednak na ocenę wpływu wyboru instrumentów restrukturyzacji na jej koszty oraz na efektywność finansową banków.

We wstępie doktoratu postawione są cztery pytania badawcze (w skrócie):

Q1: Czy nowe ramy regulacyjne zaprojektowane dla restrukturyzacji dużych banków powinny być wdrożone także dla mniejszych instytucji?

Q2: Czy nowe ramy regulacyjne mogą być efektywnym z punktu widzenia podatników i gospodarki rozwiązaniem w przypadku mniej istotnych systemowo instytucji?

Q3: Czy instrumenty przymusowej restrukturyzacji są adekwatne dla banków o różnej wielkości, strukturze właścicielskiej oraz orientacji produktowej?

Q4: Czy należy zupełnie zrezygnować z pomocy publicznej w przypadku zagrożenia upadłością?

Jako syntezę tych poważnych pytań Doktorant wskazał cel główny: „analizę i zrozumienie czy europejskie ramy restrukturyzacji przymusowej banków mogą być efektywne w przypadku upadłości banków niezależnie od ich rozmiaru oraz znaczenia dla gospodarki”. Doktorant natychmiast dodał, że celem pracy jest także: „zidentyfikowanie wpływu fiskalnych i pozafiskalnych kosztów na zastosowanie ram i narzędzi restrukturyzacji przymusowej” oraz: „zbadanie relacji pomiędzy typem banku i zróżnicowaną strukturą własności a fiskalnymi i społecznymi kosztami restrukturyzacji przymusowej”. Wydaje się zatem, że praca dotyczy dwóch ważnych zagadnień: efektywności restrukturyzacji przymusowej w kontekście zróżnicowania restrukturyzowanych banków (kryterium wielkości, znaczenia dla gospodarki, struktury własności, rodzaju banku) – zagadnienie wskazane w celu głównym i celu dodatkowym, oraz znaczenia kosztów fiskalnych i pozafiskalnych dla projektowania i wyboru narzędzi restrukturyzacji przymusowej – zagadnienie wskazane w celu wymienionym jako drugi. Zagadnienia te są zdecydowanie wartościowe poznawczo. Są one też ze sobą powiązane, choć merytorycznie odrębne, dotyczą bowiem kosztów fiskalnych i pozafiskalnych jako

przesłanki wdrożenia nowego systemu restrukturyzacji przymusowej oraz oceny skutków tego wdrożenia.

Doktorant sformułował pięć celów pomocniczych:

C1: Prezentacja i omówienie potrzeby wdrożenia efektywnych ram restrukturyzacji przymusowej banków (rozdział 2).

C2: Prezentacja i omówienie strategii i instrumentów restrukturyzacji przymusowej w ramach ram prawnych obowiązujących w Unii Europejskiej (rozdział 3).

C3: Identyfikacja i klasyfikacja różnych elementów składowych kosztów restrukturyzacji przymusowej (rozdział 4).

C4: Analiza procesów restrukturyzacji i efektywności instrumentów restrukturyzacji przymusowej zastosowanych przez SRB (rozdział 5).

C5: Porównanie efektywności procedur restrukturyzacji z tradycyjną pomocą publiczną dla dużych banków ważnych systemowo (rozdział 6 i 7).

Zaznaczenie relacji pomiędzy celami a strukturą pracy oceniam pozytywnie. W tym miejscu należy jednak podkreślić, że celem badawczym nie może być analiza, która jest jedynie metodą. Dlatego użycie tego sformułowania w celu głównym i w celu pomocniczym nr 4 budzi wątpliwości. Natomiast ocena, czy europejskie ramy restrukturyzacji przymusowej banków mogą być efektywne w przypadku upadłości banków niezależnie od ich rozmiaru oraz znaczenia dla gospodarki, jest prawidłowo sformułowanym celem pracy, któremu została podporządkowana struktura rozprawy oraz wnioski.

Doktorant sformułował trzy hipotezy badawcze.

H1: Ramy regulacyjne restrukturyzacji przymusowej w Unii Europejskiej ograniczają fiskalne koszty restrukturyzacji banków.

H2: Koszty społeczne i inne koszty нефiskalne są istotnymi czynnikami w doborze narzędzi restrukturyzacji.

H3: Wykorzystanie pomocy publicznej jako alternatywna ścieżka restrukturyzacji może uchronić bank przed niewypłacalnością, ale nie przyczynia się do rozwiązania problemów w obszarze efektywności i stabilności.

Hipoteza pierwsza została zweryfikowana w drodze badań empirycznych, przedstawionych w rozdziale 5, gdzie Doktorant na fundamencie analizy studiów przypadków wskazuje na faktyczne wdrożenie rozwiązań typu bail-in. Jest to jednoznaczne z uniknięciem pomocy publicznej i redukcją kosztów fiskalnych. Powstaje zatem pytanie, czy hipoteza ta jest w pracy niezbędna, skoro koszty pomocy publicznej są oczywistym powodem dopuszczenia instrumentu typu bail-in a zastosowanie tego instrumentu ogranicza te koszty?

Hipoteza druga została z powodu nielicznych dotąd przypadków przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji przez SRB tylko częściowo zweryfikowana na drodze analizy studiów przypadku (rozdział 5, str. 100). Doktorant wykazał, że przeprowadzone procesy uporządkowanej restrukturyzacji pozwoliły ograniczyć pomoc publiczną, ochronić krytyczne funkcje analizowanych banków, ochronić stabilność finansową oraz gospodarkę realną. Opracowane przez Doktoranta studia przypadku stanowią zatem uwiarygodnienie uzasadnienia przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do kryterium interesu publicznego, którym jest:

- utrzymanie stabilności finansowej, np. zaufania do sektora finansowego,
- ograniczenie zaangażowania funduszy publicznych,
- kontynuowanie funkcji uznawanych za krytycznie ważne,
- ochrona deponentów i inwestorów objętych systemem rekompensat,
- ochrona środków powierzonych podmiotowi przez jego klientów.

Doktorant wykazał zatem, że redukcja zarówno kosztów fiskalnych, jak i нефiskalnych jest możliwa w ramach nowych regulacji restrukturyzacji przymusowej banków. Co istotne, Doktorant dostrzegł i wskazał w zakończeniu, że sam proces podejmowania decyzji przez Single Resolution Board powinien stać się przedmiotem wnikliwych badań dotyczących zwłaszcza problemu transparentności i obiektywizmu. Takie badania pozwoliłyby na ocenę, w jaki sposób koszty fiskalne i нефiskalne są identyfikowane i w jakim stopniu uwzględniane w procesie podejmowania decyzji o wykorzystaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji. Tm samym wniosłyby wiele do weryfikacji hipotezy nr 2. Wchodziłyby one jednak w obszar analiz gospodarczych i badań operacyjnych i pewnie wykraczałyby poza zakres pracy.

Hipoteza trzecia została wzorcowo zweryfikowana na fundamencie analizy parametrów funkcji regresji (modele zaprezentowane w tabelach: 59, 60 i 61). W moim przekonaniu uzyskane w procesie weryfikacji hipotezy nr 3 rezultaty, jak i sformułowane na ich podstawie wnioski, są oryginalne i stanowią wkład w budowanie wiedzy w obszarze ekonomii i finansów.

Praca ma charakter teoretyczno-empiryczny. W rozwiązaniu problemu badawczego Doktorant posłużył się krytyczną analizą literatury przedmiotu, aktów prawnych oraz dokumentów źródłowych. W części empirycznej zostały wykorzystane metody analizy jakościowej (studia przypadku) oraz ilościowej (analiza funkcji regresji), co oceniam jako oznakę dobrej orientacji metodycznej Doktoranta. Wykorzystanie tych dwóch metod pozwoliło na poddanie weryfikacji postawionych hipotez w sytuacji zróżnicowanej dostępności danych o różnych formach restrukturyzacji i pomocy publicznej.

Układ pracy

Rozprawa doktorska pana mgr. Jana Pysia składa się z ośmiu rozdziałów. Wstęp i zakończenie potraktowano jako odrębne rozdziały w strukturze pracy, co nie jest typowe w praktyce polskiej ale często stosowane w międzynarodowych opracowaniach artykułowych. Układ pracy jest poprawny i logiczny i odpowiada przyjętym celom i hipotezom.

W **rozdziale drugim** Doktorant omówił fundamenty regulowania procesu upadłości w sektorze bankowym. Rozpoczął od analizy historycznej ewolucji prawa w tym zakresie. Następnie zaprezentował specyfikę problemu upadłości w sektorze bankowym, cechy efektywnego systemu uporządkowanej likwidacji banków, a na koniec proces szerokiej przymusowej restrukturyzacji w warunkach globalnego kryzysu finansowego 2008+ oraz formę i skalę pomocy publicznej udzielonej bankom w związku z tym kryzysem. Rozdział ten zatem logicznie wprowadza w problem kosztów wynikających z przyjęcia określonego systemu uporządkowanej likwidacji banków. Zabrakło mi w nim jednak odniesienia do podstawowej perspektywy ekonomicznej w rozważaniu tego problemu. We wstępie Doktorant wspomniał o problemie „negative externalities” a w punkcie 2.4 i 2.5. przedstawił skalę „przerzucania” strat wygenerowanych w systemie bankowym na podatnika. Jednakże nie nazywa i określa wprost zestawu negatywnych efektów zewnętrznych jako formy nieefektywności mechanizmu rynkowego i wynikającej z tego potrzeby interwencji państwa. Brakuje zatem świadomego umiejscowienia pracy w nurcie badań nad ekonomią regulacji. Dobrze byłoby również zakończyć ostatni punkt rozdziału własnymi wnioskami wpływającymi z analizy danych zaprezentowanych w tabeli nr 1.

W **rozdziale trzecim** Doktorant skrupulatnie przedstawił instytucjonalne aspekty zreformowanego systemu przymusowej restrukturyzacji. Jest to cenna analiza prawna o walorze praktycznym. Ma ona również ważne znaczenie z punktu widzenia systemu wyboru instrumentu przymusowej restrukturyzacji, a co za tym idzie skali jej kosztów fiskalnych i

niefiskalnych. Prezentacja aspektów instytucjonalnych wzbogacona jest przedstawieniami graficznymi, które jednak zostały zaczerpnięte przez Doktoranta z istniejących opracowań i nie zawsze są wystarczająco omówione przez Doktoranta (np. rysunek 2). Moje wątpliwości budzi też tytuł podrozdziału 3.1: „Teoretyczne podstawy projektu Unii Bankowej”. W podrozdziale tym bowiem Doktorant przedstawia przesłanki polityczne i praktyczne, a w znacznie mniejszym stopniu teoretyczne.

Rozdział czwarty zawiera przedstawienie fiskalnych i pozafiskalnych kosztów przymusowej restrukturyzacji. W podrozdziale 4.1. Doktorant przeprowadził dobrą analizę literatury światowej pod kątem różnych propozycji ujmowania i klasyfikowania tych kosztów. W podrozdziale 4.2 skupił się na kosztach spowodowanych kryzysem finansowym. Przegląd literatury jest tu słabszy. W następnych podrozdziałach Doktorant prezentuje zasady i skalę udzielania pomocy publicznej w dobie kryzysu finansowego. Ponownie obrazuje więc skalę kosztów fiskalnych restrukturyzacji prowadzonej na zasadach sprzed reformą regulacji, co sprawia wrażenie powtórzenia, choć dane ukazane są w odmiennym układzie.

W **rozdziale piątym** Doktorant zaprezentował w interesujący i szczegółowy sposób studia przypadków uporządkowanej likwidacji trzech banków i analizy zasadności zastosowania przepisów o przymusowej restrukturyzacji przez SRB innych pięciu banków. Szkoda, iż Doktorant nie omówił dokładnie metody studium przypadku i jej wymogów (zwłaszcza zasady triangulacji), gdyż omówienie metody badawczej jest konieczne aby uzasadnić obiektywność i systematyczność działań służących rozwiązaniu problemu badawczego. Mimo to przeprowadzona przez Doktoranta analiza jest bogata i dlatego w wiarygodny sposób ukazuje wyjątkowość przypadków, ich konteksty oraz istotne interakcje. Wyprowadzone na jej drodze wnioski wydają mi się uprawomocnione i w moim przekonaniu pozwalają osiągnąć cel główny pracy. Jednakże we wnioskach brakuje mi szerszego odniesienia do struktury własności restrukturyzowanych banków oraz określenia, jakie konsekwencje dla stabilności systemu bankowego ma narzędzie typu bail-in w sytuacji, gdy właścicielem akcji bądź instrumentów długu podporządkowanego są inne banki.

W **rozdziale szóstym** Doktorant podjął się weryfikacji hipotezy nr 3 metodą analizy estymatorów funkcji regresji panelowej. Jako zmienne zależne przyjął standardowo stosowane wskaźniki rentowności (ROE) i stabilności finansowej (Z - Score) oraz wskaźnik syntetyzujący wydajność banku: Multi-Level Performance Score. W ten sposób zapewnił kompleksowość diagnozy czynników kształtujących efektywność i stabilność finansową. Dla każdej zmiennej zależnej sporządził odrębny model. Jako zmienne niezależne przyjął poziom zmiennych

niezależnych w poprzednim okresie, fakt udzielenia pomocy publicznej oraz jej skalę, wybrane charakterystyki banku oraz wskaźniki makroekonomiczne. Brakuje mi w tym miejscu odniesienia do literatury i omówienia standardowych zestawów zmiennych kontrolnych w badaniach poświęconych efektywności i stabilności finansowej banków. Następnie Doktorant przedstawił analizę panelową z wykorzystaniem uogólnionej metody momentów (GMM). W celu zbadania poprawności modelu narazonego na problem endogeniczności Doktorant przeprowadził test autokorelacji Arellano-Bonda i test Sargana. Bardzo wysoko oceniam zaprojektowanie przez Doktoranta analizy funkcji regresji panelowej. Analizując estymatory dla trzech modeli, Doktorant jednoznacznie potwierdził hipotezę trzecią, co pozwoliło mu wyprowadzić istotny wniosek, że choć pomoc publiczna ratuje banki przed niewypłacalnością, nie pozwala rozwiązać problemów z zakresu rentowności i stabilności w dłuższym okresie. Wniosek ten jest ciekawy i żałuję, że nie został przez Doktoranta szerzej rozwinięty. Możliwe i zasadne moim zdaniem byłoby zwłaszcza odniesienie tego wniosku do zjawiska hazardu moralnego oraz koncepcji kosztów przymusowej restrukturyzacji przedstawionych w punkcie 4.1. Mam nadzieję, że podczas obrony pracy doktorskiej Doktorant przedstawi wniosek wynikający z potwierdzenia hipotezy trzeciej w odniesieniu do tych problemów.

W **zakończeniu** pracy Doktorant podsumował ogólnie wyprowadzone wnioski, odnosząc się szczególnie do legitymizacji działań SRB, która oczywiście stanowi warunek ich skuteczności i osiągnięcia celów założonych przez Unię Europejską. Bardzo ważnym wnioskiem wyprowadzonym przez Doktoranta jest też waga oceny krytycznych funkcji banku w procesie restrukturyzacyjnym. Słusznie wskazuje On, że problem ten zasługuje na odrębną pracę i mam nadzieję, że Doktorant będzie kontynuował badania w tym kierunku. W zakończeniu Doktorant wskazał również wyzwania stojące przed ramami przymusowej restrukturyzacji, co jest zdecydowanie ważnym elementem wnioskowania. Brakuje mi jednak w zakończeniu szerszego omówienia wniosków, między innymi odniesienia się do zmian w funkcjonowaniu banków, wymuszonych przez ewolucję prawa dotyczącego przymusowej restrukturyzacji. Badana ewolucja regulacji zwiększa ryzyko po stronie akcjonariuszy i podmiotów inwestujących w dług podporządkowany. Istotną implikacją bail-inów jest zatem potrzeba rewizji systemów ładu korporacyjnego w bankach, który może być komplementarnym systemem wspierania stabilności w sektorze bankowym. Chciałabym, aby do tego problemu Doktorant odniósł się podczas obrony rozprawy doktorskiej.

Pracę zamykają: wykaz literatury, spis tabel oraz spis rysunków. W pracy wykorzystano ogółem 316 pozycji światowej literatury. Źródła literaturowe zostały dobrane celowo i są

aktualne. Szkoda, że brakuje wśród nich pozycji najnowszych, skoncentrowanych na zbliżonych problemach badawczych, takich jak np.: Pancotto, L., ap Gwilym, O., & Williams, J. (2019). The European bank recovery and resolution directive: A market assessment. *Journal of Financial Stability*, 44, 100689; Fiordelisi, F., Minnucci, F., Previati, D., & Ricci, O. (2020). Bail-in regulation and stock market reaction. *Economics Letters*, 186, 108801. Tröger, T. H. (2018). Too complex to work: a critical assessment of the bail-in tool under the European bank recovery and resolution regime. *Journal of Financial Regulation*, 4(1), 35-72. de Gioia-Carabellese, P., & Zhang, D. (2019). Bail-In Tool and Bank Insolvency: Theoretical and Empirical Discourses around a New Legal (or Illegal) Concept. *European Business Law Review*, 30(3).

Ocena formalnej strony pracy

Aspekty redakcyjne i językowe pracy są jej najsłabszą stroną. Bardzo często pojawiają się literówki, także w nazwiskach cytowanych autorów i akronimach (na str. 110 raz mamy KBC, potem KRC a potem KBS). Niestety pojawiają się też niedokończone zdania i błędy gramatyczne:

Str. 25: „there should be an effective and spceialized framework for bank specific liquidation in place with resolution authority playing a central,”

Str. 50: :The Bridge institutional tool”

Str. 75: „...the asset quality of the bank has visibly deteriorated with the”

Str. 31: „This was in particular because these bank...”

Str. 106: „This metric is in particular”

Problemem są też skróty myślowe. Doktorant utożsamia Key Financial Indicators z KPI i stosuje te pojęcia zamiennie. Zdarza się, iż w treść wprowadzane są ważne pojęcia bądź twierdzenia oraz tezy bez podania źródła (str. 20, 21, 31 i inne). Czasami brak definicji (np. definicji systemic risk) pogarsza jakość głównego wyводу (problem kosztów). Przywołuje też wskaźniki bez podania formuły ich kalkulacji (CAR na str. 16). Brakuje też podania w treści numeru kluczowej tabeli (autor powołuje się na tabelę X zamiast na tabelę 56) a część zmiennych niezależnych bywa raz nazywana zmiennymi makroekonomicznymi a innym razem ekonomicznymi.

Doktorant stosuje też niestandardowy sposób cytowania, który utrudnia śledzenie referencji.

Ocena końcowa

Recenzowana rozprawa doktorska mgr. Jana Pysia jest oryginalnym i poprawnym rozwiązaniem trafnie wybranego przez Doktoranta problemu badawczego. Rozprawa posiada walory naukowe i praktyczne. Praca doktorska została w wystarczającej mierze udokumentowana, uwzględnia istniejący dorobek badawczy i prezentuje ogólną wiedzę Doktoranta w dyscyplinie ekonomia i finanse oraz jego biegłe rozeznanie w uwarunkowaniach instytucjonalnych badanego problemu. Stwierdzam, że praca mgr. Jana Pysia spełnia wymogi stawiane pracom doktorskim, dlatego wnoszę o przyjęcie rozprawy oraz dopuszczenie jej do publicznej obrony.

Dr hab. Anna Doś